

Repertoriumnummer
Datum van uitspraak 19 oktober 2018
Rolnummer 2018/AR/109
Art. 1675/16 Ger.W. op 25 oktober 2018. Kennisgeving met gerechtsbrief aan de partijen en aan de advocaten.

Uitgifte

Uitgereikt aan
op € JGR

Arbeidshof Gent

Afdeling Brugge

negende kamer

Arrest

Mevr. X1, *appellante*
vertegenwoordigd door Me Ad1, advocaat;

tegen

1. **De h. X2**,
eerste geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd
2. **Me Md.**, advocaat, die handelt in zijn hoedanigheid van schuldbemiddelaar van de h. X2,
tweede geïntimeerde, in persoon
3. **S1** Vastgoedkantoor,
derde geïntimeerde, (met als Me Ad2, advocaat), niet verschenen noch vertegenwoordigd
4. **A1**, Belgische Staat, F.O.D. Financiën, Algemene Administratie van de Inning en de Invordering,
Cel Collectieve Procedure,
vierde geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd
5. **H1**, Universitair Ziekenhuis,
vijfde geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd
6. **H2**, Ziekenhuis
zesde geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd
7. **A2**, Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening,
zevende geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd
8. **A3**, Gemeente bestuur,
achtste geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd
9. **De h. X3**,
negende geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd
10. **S2**, Vervoersmaatschappij, die voor deze procedure in overeenstemming met artikel 39 van het
Gerechtelijk Wetboek woonplaats kiest bij Hj1,
tiende geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd
11. **De h. X4**,
elfde geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd
12. **Mevr. X5**,
twaaftde geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd
13. **M.**, Mutualiteit,
dertiende geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd

14. N.V. T., Telecommunicatieonderneming, die voor deze procedure in overeenstemming met artikel 39 van het Gerechtelijk Wetboek woonplaats kiest bij Hj2,
veertiende geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd
15. N.V. E1, Energiebedrijf,
vijftiende geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd
16. A4, Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn,
geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd
17. E2, Energiebedrijf,
zeventiende geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd
18. N.V. A.S., voor Mevr. X1, Verzekeringsmaatschappij,
achttiende geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd
19. A5, Vlaamse Geweest,
negentiende geïntimeerde, niet verschenen noch vertegenwoordigd

1. DE PROCEDURE VOOR HET ARBEIDSHOF GENT, AFDELING BRUGGE

- 1.1. Het arbeidshof bestudeerde de volgende procedurestukken:
 - het ongetekend afschrift van het aangevochten vonnis dat de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Kortrijk (kamer K7), op 1 juni 2018 uitsprak in de zaak gekend onder het AR nr. 14/383/B;
 - het dossier van de rechtspleging van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Kortrijk, m.b.t. het aangevochten vonnis;
 - het verzoekschrift tot hoger beroep dat Mevr. X1 op 6 juli 2018 neerlegde op de griffie van het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, en dat door de griffier overeenkomstig artikel 1056 van het Gerechtelijk Wetboek met een gerechtsbrief van 9 juli 2018 aan alle partijen en hun eventuele advocaten ter kennis werd gebracht;
 - de conclusie die de schuldbemiddelaar op de openbare rechtszitting van 21 september 2018 neerlegde;
 - het dossier met overtuigingsstukken dat Me Ad1 op 14 september 2018 overeenkomstig artikel 756 van het Gerechtelijk Wetboek namens Mevr. X1 op de griffie neerlegde.

1.2. Op de openbare rechtszitting van 21 september 2018 verschenen enkel de volgende partijen:

- Mevr. X1 (appellante): vertegenwoordigd door haar advocaat, Me Ad1;
- Me Md., advocaat (2de geïntimeerde), in zijn hoedanigheid van schuldbemiddelaar van de h. X2, in persoon.

Het arbeidshof luisterde naar de pleidooien van de verschenen partijen. Daarna sloot het arbeidshof de debatten en nam de zaak in beraad.

1.3. Na studie van de hierboven vermelde procedurestukken en na op de openbare rechtszitting van 21 september 2018 de pleidooien van de verschenen partijen te hebben gehoord, spreekt het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, dit arrest uit.

2. DE PROCEDURE IN EERSTE AANLEG VOOR DE ARBEIDSRECHTBANK GENT, AFDELING KORTRIJK

2.1. Met een verzoekschrift dat hij op 2 oktober 2014 neerlegde op de griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Kortrijk, vroeg de h. X2 aan de arbeidsrechtbank om toegelaten te worden tot de procedure van de collectieve schuldenregeling.

Met een beschikking van 5 november 2014 liet de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Kortrijk, hem toe tot de procedure van de collectieve schuldenregeling en stelde Me Md., advocaat, als zijn schuldbemiddelaar aan.

2.2. De schuldbemiddelaar werkte vervolgens overeenkomstig artikel 1675/10, §2 van het Gerechtelijk Wetboek een ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling uit dat hij overmaakte zowel aan alle schuldeisers die een schuldvordering hadden ingediend, als aan de h. X2.

In zijn ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling stelde de schuldbemiddelaar voor om met ingang van 5 november 2014 gespreid over een periode van 7 jaar het volledige bedrag van de schulden (21.532,01 euro) terug te betalen. In het ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling vermeldde de schuldbemiddelaar tevens dat er mogelijks ook nog een schuldvordering van Mevr. X1 zou volgen maar dat deze vordering door de h. X2 werd betwist:

“17. Mevr. X1, (...), en vertegenwoordigd wordt door N.v. A.S., (...). Deze wordt eerstdaags verwittigd van de collectieve schuldenregeling door de griffie en kan nog eventuele aangifte van schuldvordering doen binnen de wettelijke termijnen. De h. X2 betwist evenwel iets verschuldigd te zijn zodat bij eventuele aangifte van schuldvordering zal dienen gehandeld te worden zoals beschreven staat in fine van huidig ontwerp.”

De schuldvordering van Mevr. X1 heeft betrekking op een verkeersongeval: op 14 juli 2014 hadden Mevr. X1 en de h. X2 elkaar met de fiets aangereden, doch op het ogenblik van het uitwerken van de minnelijke aanzuiveringsregeling stond nog niet vast wie van beiden voor dit ongeval verantwoordelijk was.

2.3. Met een aangetekende brief van 26 augustus 2015 deelde de schuldbemiddelaar zijn ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling ook aan Mevr. X1 mee.

2.4. Overeenkomstig artikel 1675/9, §1, 2° van het Gerechtelijk Wetboek bracht de griffier bij de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Kortrijk, de beschikking d.d. 5 november 2014 waarbij de h. X2 tot de procedure van de collectieve schuldenregeling werd toegelaten, met een gerechtsbrief van 8 september 2015 aan Mevr. X1 ter kennis, samen met een formulier van aangifte van schuldvordering.

2.5. Aangezien zowel de h. X2 als de schuldeisers die een schuldvordering hadden aangegeven, ofwel stilzwijgend ofwel uitdrukkelijk akkoord waren gegaan met het ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling, legde de schuldbemiddelaar op 13 november 2015 overeenkomstig artikel 1675/9, §5 van het Gerechtelijk Wetboek een verzoek tot homologatie van de minnelijke aanzuiveringsregeling neer op de griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Kortrijk.

Met een vonnis van 4 maart 2016 bekrachtigde de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Kortrijk, het ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling.

2.6. Omdat Mevr. X1 geen schuldvordering had ingediend binnen de maand nadat haar de beschikking was overgemaakt waarbij de h. X2 werd toegelaten tot de procedure van de collectieve schuldenregeling, stuurde de schuldbemiddelaar haar overeenkomstig artikel 1675/9, §3 van het Gerechtelijk Wetboek op 13 november 2015 een aangetekende brief waarin hij haar uitdrukkelijk mededeelde dat zij over een laatste termijn van 15 dagen beschikte om een schuldvordering in te dienen en dat, indien zij binnen deze termijn geen aangifte deed, zij geacht zou worden afstand te doen van haar vordering:

“Bij beschikking van de Arbeidsrechtbank te KORTRIJK dd. 05.11.2014 werd ik aangesteld als schuldbemiddelaar voor de h. X2 (...).

Ingevolge deze aanstelling werd U bij brief van de griffie op de hoogte gebracht dat U aangifte van schuldvordering kon doen binnen de termijn van één maand

U deed tot heden geen aangifte van schuldvordering. Met brief van 26.08.2015 meldde ik U reeds dat de schuldenaar uw eventuele aangifte toch zou betwisten zoals voorzien werd onder punt I.B.16 van het u toegestuurde ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling

Niettemin wordt u er om louter procedurele redenen op gewezen dat U met ingang van heden nog een laatste termijn van 15 dagen hebt om toch nog eventueel aangifte van schuldvordering te doen. In dat verband wijs ik erop dat artikel 1579/9 1° §3 van de wet op de schuldbemiddeling het volgende voorziet:

"Indien een schuldeiser niet binnen de in §2, eerste lid bedoelde termijn aangifte van schuldvordering doet, brengt de schuldbemiddelaar hem bij een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs ervan op de hoogte dat hij over een laatste termijn van vijftien dagen beschikt te rekenen van ontvangst van deze brief, om alsnog aangifte te doen. Indien de aangifte niet binnen die termijn wordt gedaan, wordt de betrokken schuldeiser geacht afstand te doen van zijn schuldvordering. In dat geval verliest de schuldeiser zijn recht om zich te verhalen op de schuldenaar en de personen die voor hem persoonlijke zekerheid hebben gesteld. Hij herwint dit recht in geval van afwijzing of herroeping van de aanzuiveringsregeling"

Ook na deze aangetekende brief diende Mevr. X1 geen schuldvordering in bij de schuldbemiddelaar.

2.7. Met een brief van 15 juni 2016 deelde de schuldbemiddelaar aan de advocaat van Mevr. X1 mee dat geen aangifte van schuldvordering werd gedaan en dat Mevr. X1 dus overeenkomstig artikel 1675/9, §3 van het Gerechtelijk Wetboek werd geacht afstand te doen van haar schuldvordering.

2.8. Op 15 februari 2018 legde de schuldbemiddelaar zijn eindverslag op de griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Kortrijk, neer. Daarin meldde hij aan de arbeidsrechtbank dat:

- alle schulden inmiddels konden worden betaald zodat vroegtijdig een einde kon worden gemaakt de collectieve schuldenregeling voor de h. X2;
- Me Ad1 namens Mevr. X1 hem met een brief van 26 januari 2018 had meegedeeld dat zij vooralsnog betaling wenste te bekomen van een bedrag van 1.773,10 euro, nl. de schade die zij had geleden bij het fietsongeval van 14 juli 2014;
- Mevr. X1 evenwel volgens hem overeenkomstig artikel 1675/9, §3 van het Gerechtelijk Wetboek moet geacht worden afstand te hebben gedaan van haar vordering.

2.9. Intussen werd de h. X2 door de Politie rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, bij vonnis van 27 april 2017 verantwoordelijk gesteld voor het fietsongeval op 14 juli 2014 tussen hem en Mevr. X1. Bij vonnis van 5 oktober 2017 veroordeelde de politierechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, de h. X2 tot het betalen van de volgende schadevergoeding aan Mevr. X1

- kledijschade	300,00 euro
- administratiekosten	50,00 euro
- tijdelijke persoonlijke ongeschiktheid	312,50 euro
- tijdelijke huishoudelijke ongeschiktheid	91,00 euro
- esthetische schade.....	<u>400,00 euro</u>
TOTAAL.....	1.153,50 euro

meer de vergoedende intresten vanaf 14 juli 2014 en de gerechtelijke intresten vanaf 5 oktober 2017

2.10. Omdat uit het door de schuldbemiddelaar neergelegde eindverslag bleek dat er nog betwisting bestond over de schuldvordering van Mevr. X1, riep de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Kortrijk, alle partijen, inclusief Mevr. X1, overeenkomstig artikel 1675/14, §2 van het Gerechtelijk Wetboek op.

3. HET AANGEVOCHTEN VAN DE ARBEIDSRECHTBANK GENT, AFDELING KORTRIJK, D.D. 1 JUNI 2018

3.1. In het aangevochten vonnis van 1 juni 2018 oordeelde het arbeidshof dat:

- de schuldvordering van Mevr. X1 een schuldvordering in de boedel van de collectieve schuldenregeling van de h. X2 uitmaakt, en geen boedelschuld;
- Mevr. X1 niet tijdig aangifte deed van haar schuldvordering zodat zij overeenkomstig artikel 1675/9, §3 van het Gerechtelijk Wetboek moet geacht worden afstand te hebben gedaan van haar schuldvordering en zij niet meer gerechtigd is op enige betaling.

3.2. De arbeidsrechtbank verklaarde dan ook voor recht dat Mevr. X1 geacht wordt afstand te hebben gedaan van haar schuldvordering en niet meer gerechtigd is op enige betaling.

Verder stelde de arbeidsrechtbank vast dat de minnelijke aanzuiveringsregeling van de h. X2 op 15 februari 2018 vervroegd een einde heeft genomen ingevolge de betaling van de schuldvorderingen conform het gehomologeerde plan. De arbeidsrechtbank verleende akte van de beëindiging van de collectieve schuldenregeling op 1 juni 2018.

Voorts verleende de arbeidsrechtbank ontslag aan de schuldbemiddelaar van zijn mandaat, dit nadat hij melding heeft laten maken van de beëindiging van de collectieve schuldenregeling conform artikel 1675/14, §3 van het Gerechtelijk Wetboek.

De arbeidsrechtbank keurde de kosten- en ereloonstaat van de schuldbemiddelaar goed voor een bedrag van 933,12 euro en verklaarde overeenkomstig artikel 1675/19 van het Gerechtelijk Wetboek

voor recht dat deze kosten- en ereloonstaat dient betaald te worden door de schuldenaar. De arbeidsrechtbank machtigde de schuldbemiddelaar om het bedrag van de kosten- en ereloonstaat bij voorrang af te nemen uit de beschikbare gelden op de rubriekrekening. De arbeidsrechtbank verklaarde verder nog dat de nog op de rubriekrekening van de collectieve schuldenregeling aanwezige gelden tot het vermogen van de schuldenaar behoren en na aftrek van de boedelschulden, waaronder de kosten- en ereloonstaat van de schuldbemiddelaar, teruggegeven dienen te worden aan de schuldenaar.

Ten slotte verklaarde de arbeidsrechtbank dat aan deze procedure geen gerechtskosten waren verbonden en verklaarde het vonnis uitvoerbaar bij voorraad.

3.3. De griffier bij de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Kortrijk, bracht het vonnis overeenkomstig artikel 1675/16, §2, 2° van het Gerechtelijk Wetboek met een gerechtsbrief van 8 juni 2018 aan alle partijen ter kennis.

4. HET HOGER BEROEP VAN MEVR. X1

4.1. Mevr. X1 kan zich niet neerleggen bij het hierboven besproken vonnis van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Kortrijk, van 1 juni 2018 en tekende tegen dit vonnis hoger beroep aan met een verzoekschrift dat zij op 6 juli 2018 neerlegde op de griffie van dit arbeidshof.

In dit verzoekschrift vraagt Mevr. X1 het arbeidshof om:

- haar hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- het aangevochten vonnis teniet te doen en opnieuw te oordelen;
- te zeggen voor recht dat zij geen afstand deed van haar schuldvordering en zij, aangezien haar schuld op onrechtmatige wijze buiten de collectieve schuldenregeling is gehouden, derhalve volkomen gerechtigd is op betaling van het bedrag van 1.773,10 euro conform het vonnis van de Politierechtbank, Oost-Vlaanderen, afdeling Gent d.d. 5 oktober 2017

4.2. Mevr. X1 argumenteert dat:

- op het ogenblik dat zij door de schuldbemiddelaar werd aangeschreven op 26 augustus 2015, er absoluut nog geen zekerheid was over haar schuldvordering aangezien de aansprakelijkheid voor het ongeval werd betwist;
- de schuld, en dus de schuldvordering, op dat ogenblik nog niet vast stond, en dus ook niet kon worden aangegeven, zelfs niet provisioneel voor één euro;
- die zekerheid er slechts is gekomen door het vonnis van de Politierechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op 5 oktober 2017;

- de uiteindelijke vaststelling van de schadevergoeding in het vonnis van de politierechtbank een nieuw gegeven in de collectieve schuldenregeling was waarmee de schuldbemiddelaar rekening had moeten houden.
- een nieuwe schuld opgenomen moet worden in de regeling, en zelfs bij voorrang betaald, minstens tot het niveau van de terugbetaling van de andere schulden op dat moment.

5. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP.

Het hoger beroep werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld.

Het is ontvankelijk.

6. BESPREKING

6.1. Overeenkomstig artikel 1675/7, §1 van het Gerechtelijk Wetboek doet de beschikking van toelaatbaarheid een toestand van samenloop ontstaan tussen alle schuldeisers. Verder bepaalt artikel 1675/7, §1, 2de lid van het Gerechtelijk Wetboek dat alle goederen waarover de tot de collectieve schuldenregeling toegelaten schuldenaar op het ogenblik van de beschikking van toelaatbaarheid beschikt, tot de boedel van de collectieve schuldenregeling behoren.

Alle schulden die ontstonden vóór de schuldenaar tot de procedure van de collectieve schuldenregeling werd toegelaten en die op dat ogenblik nog bestaan, worden onderworpen aan de samenloop van de schuldeisers. Deze regeling geldt voor alle schuldeisers die op het ogenblik dat de schuldenaar tot de procedure van de collectieve schuldenregeling wordt toegelaten, over een bestaande schuldvordering beschikken op de tot de procedure van de collectieve schuldenregeling toegelaten schuldenaar, zelfs indien deze schuldvordering nog niet werd vastgelegd in een uitvoerbare titel. De schuldvordering moet bestaan, maar moet daarom nog niet noodzakelijk zeker of opeisbaar zijn.

6.2. Op het ogenblik dat de h. X2 tot de procedure van de collectieve schuldenregeling werd toegelaten (nl. 5 november 2014), beschikte Mevr. X1 een schuldvordering op de h. X2, nl. een vordering tot het bekomen van een vergoeding voor de schade die zij had geleden als gevolg van het ongeval op 14 juli 2014 waarvoor zij de h. X2 aansprakelijk achtte. Dat deze schuldvordering nog niet zeker en opeisbaar was omdat de h. X2 zijn aansprakelijkheid betwistte, is niet relevant: op het ogenblik dat de h. X2 tot de procedure van de collectieve schuldenregeling werd toegelaten, beschikte Mevr. X1 over een bestaande schuldvordering op de h. X2. Deze schuldvordering van Mevr. X1 tot het bekomen van een vergoeding voor de schade die zij leed als gevolg van het ongeval van 14 juli 2014, ontstond op het ogenblik van het ongeval. Dat de politierechtbank pas bij vonnis van 27 april 2017 de h. X2 verantwoordelijk achtte voor het ongeval en bij vonnis van 5 oktober 2017 de schadevergoeding vastlegde, neemt niet weg dat de schuldvordering van Mevr. X1

ontstond op het ogenblik van het ongeval en dus reeds bestond op het ogenblik dat de h. X2 tot de procedure van de collectieve schuldenregeling werd toegelaten.

Aangezien de schuldvordering van Mevr. X1 tot herstel van de veroorzaakte schade ontstond op het ogenblik van het ongeval en zij dus op het ogenblik dat de h. X2 tot de procedure van de collectieve schuldenregeling werd toegelaten reeds over een vordering tegen de h. X2 beschikte, is deze schuldvordering te beschouwen als een schuld in de boedel die onderworpen is aan de samenloop van artikel 1675/7 van het Gerechtelijk Wetboek.

6.3. Dit impliceert dat met de schuldvordering enkel rekening kan worden gehouden in de mate tijdig een schuldvordering werd ingediend.

Artikel 1675/9, §2 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat de aangifte van schuldvordering uiterlijk een maand na toezending van de beschikking van toelaatbaarheid bij de schuldbemiddelaar moet worden verricht, hetzij bij een ter post aangetekende brief met ontvangstbericht, hetzij bij aangifte op zijn kantoor met ontvangstbericht gedagtekend en ondertekend door de bemiddelaar of zijn gemachtigde. Overeenkomstig artikel 1675/9, §1, 2 van het Gerechtelijk Wetboek bracht de griffier bij de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Kortrijk, de beschikking d.d. 5 november 2014 waarbij de h. X2 tot de procedure van de collectieve schuldenregeling werd toegelaten, met een gerechtsbrief van 8 september 2015 aan Mevr. X1 ter kennis, samen met een formulier van aangifte van schuldvordering. Mevr. X1 gaf geen gevolg aan deze brief.

Indien een schuldeiser binnen de in artikel 1675/9, §2, eerste lid van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde termijn, geen aangifte van schuldvordering doet, brengt de schuldbemiddelaar hem overeenkomstig artikel 1675/9, §3 van het Gerechtelijk Wetboek bij een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs ervan op de hoogte dat hij over een laatste termijn van vijftien dagen beschikt, te rekenen van ontvangst van deze brief, om alsnog die aangifte te doen. Indien de aangifte niet binnen die termijn gedaan wordt, wordt de betrokken schuldeiser geacht afstand te doen van zijn schuldvordering. In dat geval verliest de schuldeiser zijn recht om zich te verhalen op de schuldenaar en de personen die voor hem een persoonlijke zekerheid hebben gesteld. Hij herwint dit recht in geval van afwijzing of herroeping van de aanzuiveringsregeling. Omdat Mevr. X1 geen schuldvordering had ingediend binnen de maand nadat haar de beschikking was overgemaakt waarbij de h. X2 werd toegelaten tot de procedure van de collectieve schuldenregeling, stuurde de schuldbemiddelaar haar overeenkomstig artikel 1675/9, §3 van het Gerechtelijk Wetboek op 13 november 2015 een aangetekende brief waarin hij haar uitdrukkelijk meedeelde dat zij over een laatste termijn van 15 dagen beschikte om een schuldvordering in te dienen en dat, indien zij binnen deze termijn geen aangifte deed, zij geacht zou worden afstand te doen van haar vordering.

Ook aan deze aangetekende brief gaf Mevr. X1 geen gevolg. Zij moet dus overeenkomstig artikel 1675/9, §3 van het Gerechtelijk Wetboek geacht worden afstand te hebben ge-daan van haar schuldvordering op de h. X2.

**OM DEZE REDENEN,
HET ARBEIDSHOF,**

spreekt recht op tegenspraak ten aanzien van de verschenen partijen;

stelt vast dat de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, en in het bijzonder artikel 24 van deze wet, gerespecteerd werden;

verklaart het hoger beroep van Mevr. X1 tegen het vonnis dat de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Kortrijk (kamer K7), op 1 juni 2018 uitsprak in de zaak gekend onder het AR nr. 14/383/B, ontvankelijk maar wijst dit hoger beroep als ongegrond af;

bevestigt dienvolgens het aangevochten vonnis;

verklaart voor recht dat de bijdrage van 20 euro voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand – zoals bepaald in artikel 4 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand – die door Mevr. X1 bij het neerleggen van haar verzoekschrift tot hoger beroep werd betaald en die overeenkomstig artikel 1018, 8° als een gerechtskost dient te worden beschouwd, overeenkomstig artikel 4, §1, 3de lid van deze wet van 19 maart 2017 ten laste blijft van Mevr. X1 als in het ongelijk gestelde partij;

stelt vast dat er aan deze procedure in hoger beroep verder geen gerechtskosten verbonden zijn zodat geen enkele partij kan veroordeeld worden tot betaling van andere gerechtskosten dan de hierboven vermelde bijdrage.

Aldus gewezen door het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, negende kamer, door de h. Philippe Descamps, raadsheer, en in openbare rechtszitting van 19 oktober 2018 uitgesproken door de h. Philippe Descamps, raadsheer, met bijstand van de h. ..., griffier.